سبد کودک و نوجوان در اولویت خرید نهاد کتابخانه‌ها

مجید خدابخش، مدیرکل دفتر تأمین منابع کتابخانه‌های نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور در پاسخ به این سؤال که بودجه خرید کتاب توسط اداره کل منابع چگونه تأمین می‌شود به خبرنگار مهر گفت: منابع مالی ما از سه مسیر تأمین می‌شود. ابتدا بودجه ستاد مرکزی، سپس سرفصل خرید منابع که در بودجه‌های ادارات کل استانی دیده شده و با همکاری و عاملیت کارشناسان منابع استانی اختصاص داده می‌شود و در آخر هم مسیرهای مکمل مانند طرح «اِهدانِش»، مشارکت بانک‌ها و همراهی خیرین. در همین راستا و برای تنوع‌بخشی به منابع مالی، طرحی به منظور استفاده از ظرفیت «نشاندار کردن مالیات» برای تامین منابع مطالعاتی مورد نیاز کتابخانه‌ها آماده کردیم که توسط همکاران محترم معاونت اداری و مالی در حال پیگیری است. امیدوارم این پیگیری‌ها در صورت تحقق نقش موثر و تعیین‌کننده‌ای در موضوع تامین مالی خرید منابع برای کتابخانه‌ها داشته باشد. ما برای افزایش دقت در خرید و نیازسنجی واقعی کتابخانه‌ها، یک نظرسنجی ملی با مشارکت حدود ۴۰۰۰ کتابدار و عضو فعال انجام دادیم. بر اساس این نظرسنجی نزدیک به ۵۰ درصد از نیاز اعلامی مشارکت‌کنندگان در حوزه گروه سنی کودک و نوجوان بوده است. این مهم در کنار درخواست‌های همکاران در بازدید از کتابخانه‌ها و اطلاعات حاصل از عناوین پرجست‌وجو در سامانه کتابخانه‌ها سبب شد سبد موضوعی کتاب‌های کودک و نوجوان در اولویت خرید قرار گیرد.

بررسی

نگاهی به کتاب «و کسی نمی‌داند در کدام زمین می‌میرد»

سفراندیشی با کوله!

حسن مجیدیان
نویسنده

نشر اطراف، با نوع خاصی از منشورات، تمایزی با انتشارات دیگر برای خود دست‌وپا کرده و در این سال‌ها با تمرکز بر آثار جستارگونه، خود را در میان علاقه‌مندان به کتاب جا کرده است. نشر اطراف با نوع خاصی از منشورات خود توانسته تمایز چشمگیری با دیگر ناشران ایجاد کند و در سال‌های اخیر، با تمرکز ویژه بر آثار جستارگونه، جایگاه ویژه‌ای میان علاقه‌مندان به کتاب به دست آورده است. کتاب «و کسی نمی‌داند در کدام زمین می‌میرد» از خانم مهزاد الیاسی بختیاری؛ به زعم این کمترین، از ویژه‌های نشر اطراف است. در توضیح این کتاب؛ ناشر متذکر شده که کتاب هم سفرنامه است و هم نیست! چرا؟ چون به‌هرحال، بستر روایت‌های خانم کوله‌گرد، سفر و جابه‌جایی است و از طرفی تنها یک سفرنامه نیست؛ چون نگاهی نیمچه فلسفی‌وانسان‌شناسانه-باتوجه‌به‌تحصیلات‌نویسنده- به اتفاقات پیرامون و جهان و آدم‌های آن دارد. تلفیق روایت و اندیشه، کتاب از شرح وقایع سفری صرف خارج و تبدیل به معجونی از روایات و تأملات کرده است.

سفر هیچ‌هایکی که از آن به رایگان سواری نیز تعبیر کرده‌اند، یک گونه سیر و سیاحت بی‌حد و مرز با محوریت کوله است. کوله چنین سفری آن قدر محل توجه و اعتبار است که حتی نویسنده به‌جد در فصلی عنوان می‌کند که در پی عشق به کوله جادار و باوفایش، در فکر ازدواج با آن بوده است. هیچ‌هایک‌ها را در فصلی مشبع و کارشناسانه باید تحلیل کرد که به نظر می‌رسد؛ سادگی و پیچیدگی و بی‌پروایی آنها، سوژه‌ای ناب برای پژوهش و نقد و نظر است!

فوق‌العادگی این کتاب قابل کتمان نیست. جاهایی از ایران خودمان، کاتماندوی ناشناخته، هرات و بامیان اسرارآمیز و پرمخاطره، تفلیس همسایه، آتن تاریخی، قونیه پرمعنا و... هرکدام درون خود وصفی، حالی، حادثه‌ای و تأملی دارند که نویسنده با حوصله به ذکر حال و احوالاتش

در آنها پرداخته است. کلمات در جای خود، گاهی تعابیر شاعرانه و مسجع، حجم قابل توجهی از کلمات و جملات درست‌ودرمان، زاویه نگاه انسان‌شناسانه، کمی شوخ‌طبعی، امیدواری، میل به یادگیری، صداقت و صراحت در گفتار و البته خودافشاگری نویسنده و اعترافات واقع‌بینانه و اشاره به امیال و توان و استعداد خود، کتاب را بسیار خواندنی کرده. کتابی که مثل برنجی دم‌کشیده، به‌کام وذائقه مخاطب مزه‌کرده و لذت‌هارا برایش مکشوف می‌کند. سفرنامه این‌طوری‌اش خوب است! روایت نویسنده برخلاف سنت مرسوم سفرنامه‌نویسی، نوعی نگاه نو و معاصرانه از سفر است. فصل‌های مختلف کتاب، انگیزه‌های نویسنده از سفر را که گاهی فراتر از وضع موجود و گاهی درک لذت جهان و گاهی هیجان‌طلبی و گاهی کنجکاوی و گاهی انزواطلبی و... تا خوب نمایانده است. چیزی که در کتاب، برای خود من گیراتر بود؛ آدم‌ها بودند. آدم‌ها عجیب، ساده، پیچیده، خطرناک، دلپذیر و قابل تحمل نیستند و... آدم‌هایی که الیاسی با آنها مخور و معاشر شده، شخصیت‌پردازی‌شان، خوب و قابل فهم از آب درآمده. این آدم‌ها، همین‌ها هستند که ما در شهر و دیار و خانه‌مان با آنها مواجه و درگیریم. از این جهت کتاب را می‌ستایم که روایتش از انسان امروزی، روایتی روشن و قابل فهم است و گره‌گشایی دارد. با همه اینها و با اذعان به این‌که هیچ اثری بی‌عیب و نقص نیست و لابد خود نویسنده همچنین ادعایی ندارد؛ رها کردن متن اتفاق و اندکی پرگویی در یکی دو فصل هم از ایرادات کتاب است. البته کتاب در مجموع و با توجه به حجم سفرها، کم‌حجم است و مقبول و خود فصل‌ها هم عموما خالی از آب‌بندی و اطناب و تأویل است. من می‌خواهم آنچه را که کتاب در خودم ایجاد کرد را صادقانه بنویسم و آن این‌که چپیدن در خانه و تمرگیدن در شهر و کوله نبستن و دل به راه نسپردن، این چنین امثال من را ابتر و راکد و درجازده کرده. سفر است که آدم را می‌سازد. هجرت است که آدم را دگرگون می‌سازد. راه است که آدم را راه می‌اندازد. با این حال شاید همین دست سفرهای دور و دراز و چند ماهه نویسنده، این نکته را هم به خواننده یادآور شود که خانه و سکنی و مأمن هم چیز بدی نیست. سفر با همه قیمتش، ارزش خانه را هم یادآور می‌شود. در آخر این‌که در خانه یا سفر، آن روز که فرصت‌مان تمام می‌شود؛ کاش خوب و پاکیزه برویم. با این‌که کسی نمی‌داند در کدام زمین می‌میرد...

میثم رشیدی مهرآبادی
دبیر قفسه کتاب

احتمالا حجت‌الاسلام سبحانی‌صدر را در برنامه «ماجرا» شبکه چهار سیما دیده باشید. کارشناس-مجری این برنامه که با دعوت مهمانان ویژه، مباحث جاندار و پرمخاطبی را به بینندگانش ارائه می‌کند. این پژوهشگر تاریخ اسلام تلاش کرده در کنار امر مهم پژوهش، کتاب‌هایش را به ادبیات هم مزین کند. با او به انگیزه ایام شهادت بانوی دو عالم(س) و به انگیزه کتاب اماه، پای میز گفت‌وگو نشستیم که در ادامه می‌خوانید.

راز موفقیت علمای پیشین

راز موفقیت و اثرگذاری علمای گذشته ما این بود که اهل تکلف نبودند؛ آنها به دنبال «پاکت» و دستمزد نمی‌گشتند و هرجا که نیاز بود، حضور می‌یافتند. علامه شعرانی در تهران گاهی برای دو یا سه شاگرد تدریس می‌کرد؛ یا مثلا علامه حسن‌زاده آملی گاهی تنها یک شاگرد داشت اما همان یک شاگرد فرهنگ، حکمت و فلسفه کشور را برای یک قرن به پیش می‌برد. متأسفانه این سنت‌ها کمرنگ یا منسوخ شده که ناشی از سرایت فرهنگ‌های دانشگاهی به حوزه است. برخی اساتید دانشگاهی به‌سختی می‌پذیرند که بدون دریافت حق‌الجلسه، مشاوره دهند یا تدریس کنند اما این سنت رایج حوزه بوده، هست و باید احیا شود.

پیوند تاریخ با نیازهای روز جامعه

از این بحث که بگذریم، یافتن کسی که بتواند بین تاریخ اسلام و تاریخ معاصر جمع کند، دشوار است. ذائقه‌ای که بتواند دوره‌های مختلف تاریخی را پوشش دهد، کم پیدا می‌شود؛ البته اساتیدی مانند حجت‌الاسلام دکتر جعفریان هستند که از ایران باستان تا تاریخ اسلام، تاریخ تشیع و تاریخ معاصر کار کرده‌اند. ما در گرایش‌های تاریخی خود، مدیون حضرت آیت‌الله جاودان هستیم. ایشان را بیشتر به اخلاق می‌شناسند اما حیطه تخصصی‌شان تاریخ اسلام و تاریخ معاصر بوده است. چون شاگرد علامه عسکری بود، آثارشان در تاریخ اسلام و سیره اهل بیت (ع) شاخص است، اما عطش جامعه به اخلاق و معنویت، این بُعد ایشان را پررنگ‌تر کرده است. ما سعی کردیم خلأهای موجود در این زمینه را شناسایی کنیم. اگرچه دانشگاه‌ها و پژوهشکده‌ها کارهای زیادی انجام می‌دهند اما باید دید نیاز جامعه چیست.

شما کارسانه‌ای می‌کنید و نگاه‌تان به جامعه است؛ نمی‌شود منِ پژوهشگر در گوشه‌ای بنویسم و نگاهم ناظر بر عطش و نیاز جامعه نباشد. تولید اثر پژوهشی که هم به درد کتابخانه‌ها بخورد و هم عموم مردم بتوانند آن را بخوانند و پاسخ سوالات‌شان را بگیرند، کار سختی است. ما چون به دو حیطه تاریخ اسلام و معاصر علاقه‌مند بودیم، سعی کردیم جاهایی را که کار نشده یا متناسب با نیاز روز به آن پرداخته نشده، هدف بگیریم. برای مثال، کتاب «پس از ۴۰ سال» را با این رویکرد نوشتیم. درباره صلح امام حسن (ع) کتاب زیاد نوشته شده اما ما زاویه دوربین را تغییر دادیم؛ به جای تمرکز صرف بر امام، به سمت جامعه رفتیم تا ببینیم چه شد که جامعه به سمت صلح رفت و چرا امام (ع) حکومت را واگذار کرد. این واکاوی برای مردمی که در دهه ۹۰ مسأله‌شان صلح و مذاکره شده بود، لازم بود.

ضرورت تبدیل منبر به آثار مکتوب و مستند

ما در زمینه تاریخ و سیره اهل‌بیت(ع) محققان زحمتکش کم نداریم اما افراد شاخص اندک هستند. برای مثال حجت‌الاسلام حامد کاشانی در سال‌های اخیر عطش جامعه ایمانی به تاریخ اسلام را زنده کرد و توانست تاریخ را به روی منبر بیاورد که این خود یک هنر است. همچنین حجت‌الاسلام محسن قنبریان که با رویکرد اجتماعی، سیاسی و فقاهتی به تاریخ و سیره می‌پردازد و خلأهای روز جامعه را پاسخ می‌دهد اما اشکالی که وجود دارد (یا بهتر بگوییم ظرفیت مغفول)، کمبود آثار مکتوب از این عزیزان است. بسیاری از سخنرانی‌ها به کتاب تبدیل نشده‌اند و ما به سند مکتوب نیاز داریم. امروزه بسیاری به سمت رمان‌نویسی رفته‌اند که رهبر معظم انقلاب هم از آن حمایت می‌کنند اما رمان تاریخی باید متکی بر مستندات باشد وگرنه تبدیل به خیال‌پردازی می‌شود. ما نیازمند آثار مکتوبی هستیم که ترکیبی از قلم و منبر و مستند به تاریخ اما با نثری روان باشد.

نگاهی نو به سیره حضرت زهرا(س)

در آثاری که ما در زمینه سیره اهل‌بیت(ع) تولید کردیم، بیشترین تمرکز روی حضرت زهرا(س) بوده است. کتاب «اسرار فاطمیه» در دهه ۸۰ و کتاب «۱۸ ساله» در اوایل دهه ۹۰ منتشر شد که ترکیبی از جنبه‌های معرفتی و تاریخی بود. اکنون با پشتوانه ۱۰ سال پژوهش بیشتر، تلاش داریم سیره‌ای ارائه دهیم که هم برای پژوهشگر مستند باشد و هم برای عموم مردم روان. برای این کار، زندگی حضرت را مرحله‌بندی کردیم: دخترانه‌ها، همسرانه‌ها و مادرانه‌ها. این تقسیم‌بندی به مخاطب کمک می‌کند تا با مقاطع مختلف زندگی ایشان ارتباط برقرار کند. یکی از اشکالات آثار پیشین، تمرکز صرف بر دو، سه ماه پایانی زندگی حضرت زهرا(س) بوده است.

آیا حضرت زهرا(س) الگوی زن امروز است؟

ما با این سؤال آغاز می‌کنیم: آیا فاطمه(س) می‌تواند الگوی زن امروز باشد؟ زنی که در جهانی پر از فساد اخلاقی زندگی می‌کند. پاسخ این است که ما دست خواننده را می‌گیریم و به مکه فاسد آن دوران می‌بریم؛ جایی که حضرت زهرا(س) در آن رشد یافت. یکی از تکنیک‌ها، توصیف صحنه است. مثلا چالش‌های زن امروز مثل برخورد با خانواده همسر، مشکلات اقتصادی و سختی‌های خانه‌داری را در زندگی حضرت بررسی می‌کنیم. گزارش‌هایی از گفت‌وگوی ایشان با خواهر امیرالمؤمنین (ام‌هانی) یا زندگی با مادرشوهر وجود دارد که نشان می‌دهد ایشان چگونه با این مسائل مواجه می‌شدند.

در بحث فعالیت‌های اقتصادی، روایتی مشهور است که پیامبر فرمودند: «بهترین سرگرمی زن مؤمن، نخ‌ریسی است». اگر نگاه تاریخی نداشته باشیم، این را فقط یک سرگرمی سنتی می‌بینیم اما وقتی تاریخ را بررسی می‌کنیم، می‌بینیم در آن زمان مسلمانان با معضل کمبود پارچه و تحریم مواجه بودند. در این شرایط، نخ‌ریسی حضرت زهرا(س) یک کنش اقتصادی و تولیدی برای کمک به خانواده و جامعه بود. این نگاه تاریخی می‌تواند الگویی برای مشاغل خانگی و خودکفایی در دنیای امروز باشد. امام صادق(ع) نیز بعدها جریانی اقتصادی برای خوداتکایی شیعه ایجاد کردند.

حضور اجتماعی زن

مسأله دیگر، حجاب زن در عصر پیامبر است که به کار مستقل و جدی نیاز دارد. اگر فضای تاریخی حجاب در مدینه آن زمان را درست ترسیم کنیم، بسیاری از شبهات امروز حل می‌شود. این‌که چرا برخوردهای حکومتی گزارش نشده، شاید به این دلیل که پس از نزول آیه حجاب، تخلفی صورت نمی‌گرفته یا فضا به‌گونه‌ای دیگر بوده؛ البته همه اینها به بررسی دقیق تاریخی نیاز دارد.

از نظر ادبی، کوشیدیم نثری به کار ببریم که کاملا متکی بر تاریخ و

در ایام سوگ بانوی دو عالم، پای صحبت حجت‌الاسلام حمی

عبادت، خانه و سیاس

در آستانه روز بسیج مستضعفان به هشت ک

پیشنهاد ویژه — زینب‌گل‌محمدی نویسنده

۱ بی تو پریشانم ← زینب پاشاپور

«بی تو پریشانم» اثری است از نشر روایت فتح که راوی و نگارنده آن زینب پاشاپور، همسر شهید مدافع حرم حجت‌الاسلام محمد پورهنگ است.

این نوشتار به شیوه‌ای داستان‌گونه و دلربا، از روزهای پرفراز و نشیب و سرشار از عشق زندگی می‌گوید و خاطراتی از ماموریت فرهنگی ایشان در شهر لاذقیه سوریه را نیز مرور می‌کند که در روزهای جنگ و انتحاری و حملات داعش باید ایستاده صبور و لبریز از پشتکار و توان باقی ماند و برای مردمی که میان دوست و دشمن، جهنم و بهشت، خیانت و شهادت سرگردانند، آغوش گشود و دست‌شان را محکم گرفت. این اثر موفق به کسب رتبه نخست در بخش جوان مسابقه کتاب نویسی خانوادگی و گروهی آستان قدس رضوی شده است.

امیر اسماعیلی، از کارشناسان حوزه کتاب معتقد است: کتاب «بی تو پریشانم» اگر قرار بود روایتی از شخصی دیگر باشد به‌مراتب کار راحت‌تری پیش رو داشت اما اولین کتاب ایشان تجربه زندگی شخصی خودشان بوده و طبعا این موضوع کمی داستان را سخت می‌کند. همیشه این جنس نگارش موکول می‌شود به زمانی که یک پختگی کامل در نویسنده وجود داشته باشد اما تجربه این کار می‌بایست مهم‌ترین تحول زندگی ایشان به شمار رود. از نقاط قوت این کتاب می‌توان به انتقال حس در آن اشاره کرد و در عین حال که اصل موضوع در حال طی شدن است از جزء به جزء آن می‌توان حس نویسنده را درک کرد. فضای آخر کتاب با دلتنگی و شهادت تمام می‌شود که به نظرم ظرفیت نگارش فصل بعد از شهادت نیز به وجود می‌آید زیرا مشابه شهادت ایشان در شهدای مدافع حرم تا به امروز نبوده است.

۲ اول ابراهیم شو ← مهدیه زکی‌زاده

کتاب «اول ابراهیم شو» نوشته مهدیه زکی‌زاده را انتشارات روایت باران منتشر کرده است. کتاب اول ابراهیم شو، زندگینامه مستند شهید ابراهیم خلج است. دفاع مقدس یکی از مقاطع حساس تاریخی کشور ایران است و شهدا، نماد فرهنگ ایثار و شهادت هستند؛ پس باید به‌درستی معرفی شوند.

امروزه از هر کوچه و خیابانی که بگذریم، از هر بزرگراه یا میدانی عبور کنیم نام شهدا را می‌بینیم. کشور ایران پر از قهرمانان بزرگی است که در موقعیت‌های سخت و دشوار پا به میدان گذاشتند و از جان عزیزشان گذشتند. اما صِرف نام‌گذاری خیابان برای شناختن و یادآوری این عزیزان کافی نیست به همین دلیل ثبت و ضبط خاطرات شهدا و رزمندگان اهمیت و ضرورت زیادی دارد و نوشتن کتاب یکی از مهم‌ترین ابزارها برای حفظ و انتقال خاطرات و فرهنگ ایثار و شهادت است. زندگی‌نامه شهدا و ثبت خاطرات‌شان به افراد کمک می‌کند تا با ابعاد دیگری از شخصیت، سبک زندگی و جهان‌بینی‌شان آشنا شوند. کتاب اول ابراهیم شو مانند بسیاری از کتاب‌های زندگینامه شهدا، فرصت بسیار خوب و البته آسان‌ترین روش برای نزدیک شدن به این بزرگان است.

این کتاب در واقع زندگینامه مستند شهید ابراهیم خلج است. مهدیه زکی‌زاده اطلاعات و مصاحبه‌ها را با کمک همکاران و مشاوره سید حسن شکری، نویسنده دفاع مقدس، گردآوری کرده و به‌صورت کتاب درآورده است. او تلاش کرده برای ارائه سند هر بخش، در پانوشت کتاب، اسم راوی یا عنوان منبع را بیاورد. روایت داستانی و لحن صمیمی کتاب اول ابراهیم شو به مخاطب امکان می‌دهد با متنی جذاب و خواندنی روبه‌رو شود.

۳ بهروز خرمشهر بهروز من ← حمید داودآبادی

کتاب «بهروز خرمشهر، بهروز من»، نوشته حمید داودآبادی، روایتی مستند از زندگی و شهادت شهید بهروز مرادی، هنرمند و رزمنده خرمشهری است. این کتاب مجموعه‌ای از خاطرات، یادداشت‌ها و روایت‌هایی درباره این جوان مؤمن، عکاس، نقاش و خبرنگار است که در دوران دفاع مقدس نقش فعالی داشت. داودآبادی با نثری روان و صمیمی، تصویری انسانی و واقعی از مرادی ارائه می‌دهد؛ از دوران نوجوانی در خرمشهر تا لحظه شهادت در شلمچه. این اثر، تلفیقی از مقاومت، هنر و ایمان در دل جنگ است. این کتاب یکی از روایت‌های منحصر به‌فرد در ادبیات پایداری است که به زندگی و شخصیت شهید بهروز مرادی، یکی از جوانان مؤمن، خلاق و مبارز خرمشهر می‌پردازد.

این کتاب اثری مستند، عاطفی و فرهنگی است که از دل خاطرات، یادداشت‌ها و روایت‌های مختلف درباره بهروز خلق شده و تصویری پررنگ از روحیه‌ای لطیف در میان جنگی خشن ارائه می‌دهد. این اثر تنها روایتی از یک رزمنده نیست؛ بلکه بازتابی از زندگی یک هنرمند مؤمن در دل بحران است؛ کسی که قلم، دوربین، قلم‌مو و اسلحه را هم‌زمان به‌دست گرفت و صداقت و ایمان را در سخت‌ترین شرایط حفظ کرد. کتاب «بهروز خرمشهر، بهروز من» سندی زنده از درآمیختگی هنر، اعتقاد و مقاومت است. حمید داودآبادی، نویسنده نام‌آشنا و پژوهشگر حوزه دفاع‌مقدس است. او که خود از رزمندگان حاضر در جبهه‌های جنگ تحمیلی بوده، با نگاهی از درون به روایت‌های جنگ می‌پردازد و آثارش اغلب رنگی از تجربه، واقع‌نگری و احساس دارند. داودآبادی در آثار مختلفش ازجمله «دیدم که جانم می‌رود»، «از معراج برگشتگان» و «یاد یاران» همواره در پی نمایش سیمای واقعی رزمندگان گمنام بوده است.

۴ جان و دل ← سیده خدیجه حسینی

کتاب «جان و دل» تالیف سیده خدیجه حسینی در انتشارات روایت فتح منتشر شده است. این اثر، مجموعه‌ای از روایت‌های مستند است که به زندگی و فداکاری زنانی می‌پردازد که طلاهای خود را به جبهه مقاومت اهدا کرده‌اند؛ زنانی که با دلی پر از عشق و باورهای راسخ، دارایی‌های مادی خود را فدای آرمان‌های بزرگ کردند.

در این کتاب، مؤلف با زبانی زنانه و نزدیک به دل، ایثار و صبر مادران شهدا و زنان مؤمن را به تصویر می‌کشد و نشان می‌دهد که طلا برای این زنان فراتر از زینت و زیبایی است؛ این طلاها حامل خاطرات و نشانه‌ای از عشق به مقاومت و شهادت است.

جان و دل تنها داستان اهدای طلا نیست، بلکه روایت زنانه‌ای است از صبوری، فداکاری، داغ و پایداری که در بستر اجتماعی خاصی شکل گرفته است. مقدمه کتاب به زبان زنانه، به اهمیت معنوی طلا در زندگی این زنان می‌پردازد و آن را نه‌فقط یک دارایی مادی، بلکه نمادی از دلبستگی‌ها و خاطرات معرفی می‌کند. این دارایی گرانبها در شرایطی که پای اعتقاد و دفاع از ارزش‌ها در میان باشد، به‌سادگی و با قلبی مطمئن تقدیم می‌شود. این نکته یکی از قابل توجه‌ترین ویژگی‌های کتاب است که آن را از دیگر آثار مشابه متمایز می‌سازد.

کتاب جان و دل با ترکیبی از روایت مستند و قلمی ادبی، فضایی احساسی و در عین حال مستدل فراهم کرده که مخاطب را به درون تجربه‌های واقعی زنان جبهه مقاومت می‌برد. در این اثر، خاطره‌نویسی با سبک داستانی درهم آمیخته و تصویری از نقش زنان در فرهنگ ایثار و مقاومت ارائه شده است.